

[Hans Pinstrup.]

get for den kommende Aflevering, angaar, maa der regnes med, at mange Vintersædmarker højst vil give $\frac{2}{3}$ af det normale Udbytte. Statens plantepatologiske Forsøg i Lyngby har nylig udsendt en nedslaaende Oversigt over Plantesituationen. For Rugens Vedkommende anslaa man, at 20—30 pCt. af Plantebestanden er ødelagt, af Hvedemarkerne anslaa man, at kun $\frac{1}{4}$ er bevaret, og langt fra alle med fuld Plantebestand. Det vil igen sige to Hold Udsæd i mange Kornmarker foruden Udsigten til færre Fold i de Vintersædmarker, der bevares. Hertil kommer yderligere den store Stigning i Arbejdslønningerne, saa stor, at Leveringsprisen for en Td. Korn ikke svarer til stort mere end en Dagløn i Høsten, og at Prisen for 100 Tdr. Byg langt fra dækker Sommerlønnen for en ung Karl.

Som Følge af Vinterens Ødelæggelse af Græs- og Høsletarealerne maa Landbruget regne med betydelig nedsat Produktion og Indtægt i de første Sommermaaneder og et forstærket Behov for den kommende Høst til Husdyrholdets Ernæring. Kornlovens Priser tager intet som helst Hensyn til disse Forhold eller til, hvordan Landbruget ved et hvilket som helst Køb eller en hvilken som helst Reparation af Redskaber, Maskiner og Bygninger maa yde andre Erhverv fuld Dækning for alle deres Udgiftsstigninger plus en vis Avance. Med Rette finder Landbruget Uligheden i dette Forhold baade urimelig og ubillig. Det er jo nu engang ikke gørligt for en Landbruger at betale sine Udgifter hverken med kønne Ord eller Postulater. Var det gørligt, skal jeg gerne erkende, at Landbruget i saa Fald ikke havde Grund til Klage. En Afleveringspris, der ikke dækker Produktionsomkostningerne, og som pr. Tønde ligger 10—15 Kr. under Udnyttelsesprisen gennem Opfodring, gør Loven til en Særbeskatning af alle Landbrug med over 8 000 Kr.s Grundværdi. Gennem Nedsættelsen af Udskrivningskvantummet med $\frac{1}{5}$ formindskes Særbeskatningen i Forhold til sidste Aar ligeledes med $\frac{1}{5}$. Nogle Blade har i Forbindelse med Nedsættelsen skrevet om, at det var en Foræring til Landbruget — Storlandbruget kalder man vort Lands ca. 90 000 Ejendomme med over 8 000

Kr.s Jordværdi. Større Urigtighed kan ikke fremsættes, medmindre man vil hævde, at den Høst, som en Landbruger gennem Arbejde og Slid, med Omkostning og Omtanke og personlig Indsats frembringer paa sin Jord, og som er Grundlaget for hans økonomiske Eksistens, ikke er hans, men Samfundets. I saa Fald kan man rolig gaa ud fra, at der hurtigt vil blive Nedgang i Danmarks Høstudbytte.

Ingen beklager mere end Landbruget den onde Cirkel, vi bevæger os i, hvor Løn- og Omkostningsniveauet undergraver Rentabiliteten, og hvor stigende Lønninger og Omkostninger, kortere Arbejdsdag og Weekendordninger efterfølges af stigende Leveomkostninger og højere Prisniveau og fortsat Afgang fra Landbrugserhvervet, der faar en længere og strengere Arbejdsdag og en mindre, mere usikker Fortjeneste, end der opnaas paa andre Omraader i Samfundet. Et Resultat heraf er en Afgang fra Landbruget — og det gælder for alle Landbohjem, store, middelstore og smaa — af en Karakter og et Omfang langt ud over, hvad der nogen Sinde før har været Tilfældet, en Udvikling, som jeg personlig ser paa med den største Alvor. Jeg nævner det her for dermed at sige, at det kan ikke være saadan, at et Fler-tal af Befolkningen siger: Vi skal have de og de Landbrugsvarer, Korn til Brød og Gryn m. v., og det maa Landbruget skaffe — uden at der i Prisen ogsaa tages Hensyn til Fremstillingsomkostningerne. Det er der ikke Rimelighed i, og saadan kan der ikke handles, uden at det faar produktionsmæssige Følger.

Kornlovsforslaget, som det er forelagt, dækker muligvis nok det, som det politisk er gørligt at faa gennemført. Vi betragter Forslaget ikke som rimeligt over for Landbruget, men som indeholdende det, det i Øjeblikket er muligt at opnaa, og paa Baggrund af Ministerens Udtalelse om, at det er en Afviklingslov, og under Hensyn til den foreslaaede Nedsættelse af Udskrivningen, anbefales Forslaget, om end uden Begejstring, til Vedtagelse.

At Udskrivningen til Industrien og Hesteholdere er strøget af Forslaget, er en Selvfølge; det modsatte vilde dog være for urimeligt, saadan som Produktionsvilkaarene er for disse Virksomheder.